

DE T A R I E F C O M M I S S I E ,

De Tariefcommissie, tweede kamer;

Gezien het op 2 mei 1973 onder nummer 11081 O'68 ingekomen beroepschrift van X te Z gericht tegen de op 2 april 1973 gedagtekende en ter post bezorgde uitspraak van de inspecteur der omzetbelasting te W op een bezwaarschrift ingediend tegen de aanslag omzetbelasting over het jaar 1970, aanslagnummer 123456, gedateerd 10 augustus 1972;

Gezien de overige stukken, waaronder de pleitnota op na te melden zitting voorgedragen door de gemachtigde van belanghebbende, welk stuk als hier herhaald en ingelast geldt;

Gehoord ter zitting van 15 maart 1977 de gemachtigde van belanghebbende Y te Z en de inspecteur;

Overwegende dat de inspecteur bij zijn uitspraak de aanslag ten bedrage van f. 2.082,-- aan enkelvoudige belasting heeft gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende heeft geconcludeerd tot vernietiging van de uitspraak en primair tot vernietiging van de aanslag en subsidiair tot vermindering van de aanslag met f. 1.200,-- aan enkelvoudige belasting;

Overwegende dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de uitspraak;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde het volgende tussen partijen vaststaat: Belanghebbende exploiteerde gedurende het jaar waarop de aanslag betrekking heeft een timmerbedrijf en was als zodanig ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet).

De inspecteur stelt dat bij boekenonderzoek bleek dat het kasboek van belanghebbende op 21 april 1970 een negatief saldo aanwees van f. 1.426,11 en op 30 april 1970 een negatief saldo van f. 2.185,54. Bij

die gelegenheid bleek tevens dat belanghebbende volgens zijn bedrijfsadministratie in het jaar 1970 slechts over een bedrag van rond f. 4.000,-- kon beschikken voor privé-uitgaven, terwijl belanghebbende niet kon aantonen hoe een aanvaardbaar inkomen anderszins was verkregen.

Uit deze bevindingen leidde de inspecteur af dat niet alle bedrijfsontvangsten werden verantwoord en hij verhoogde het bedrag daarvan met f. 7.000,--.

De naar zijn mening over het jaar 1970 te weinig afgedragen belasting berekende de inspecteur als volgt:

verschuldigd volgens de boekhouding	f. 4.045,39
correctie ontvangsten: 12 percent van f. 7.000	" 840,--
correctie privé-gebruik	<u>" 42,--</u>
	f. 4.927,39
aftrekbare belasting volgens de boekhouding	<u>" 2.737,85</u>
	f. 2.189,54
op aangiften afgedragen	<u>" 107,54</u>
	f. 2.082,--.

Dat bedrag is bij de onderhavige aanslag van belanghebbende nageheven. De vermindering voor kleine ondernemers als bedoeld in artikel 25, eerste lid, van de Wet, werd belanghebbende op grond van het bepaalde in het vierde lid van die wetsbepaling onthouden.

In geding is de correctie wegens niet-geboekte ontvangsten ad f. 840,--, alsmede de niet toegepaste vermindering voor kleine ondernemers, welke volgens de berekening van de inspecteur f. 810,46 zou bedragen en volgens de aangiften van belanghebbende f. 1.200.--;

Overwegende dat belanghebbende in zijn beroepschrift en nader ter zitting zakelijk weergegeven in hoofdzaak het volgende heeft aangevoerd:

In verband met enkele privé-ontvangsten en f. 1.800,-- aan van zijn broers geleend geld kon voor privé-uitgaven worden beschikt over f. 600,-- per maand, waarvan belanghebbende met zijn gezin heeft kunnen leven.

De negatieve kassaldi kunnen zijn ontstaan door verschillen tussen boekingsdatum

en betalingsdatum.

De inspecteur heeft dan ook onvoldoende gronden gehad om aan te nemen dat niet alle ontvangsten verantwoord werden, zodat de aanslag ten onrechte is opgelegd. In elk geval zou de aanslag verlaagd moeten worden met het bedrag van de vermindering voor kleine ondernemers ad f. 1.200,--;

Overwegende dat de inspecteur op de daartoe in zijn verzoekschrift aangevoerde gronden bij zijn standpunt heeft volhard;

Overwegende omtrent het geschil:

Ten processe heeft belanghebbende niet bestreden dat het kasboek de door de inspecteur gereleveerde negatieve saldi aangaf, terwijl hij het ontstaan daarvan niet heeft kunnen verklaren. Belanghebbende is er evenmin in geslaagd aan te tonen uit welke fondsen de kosten van levensonderhoud van hem en zijn gezin werden bestreden, waartoe het bedrag dat daarvoor blijkens zijn administratie beschikbaar was ontoereikend was.

Gelet op deze omstandigheden is de Tariefcommissie van oordeel dat de inspecteur op goede gronden heeft aangenomen dat belanghebbende niet volledig heeft voldaan aan hetgeen met betrekking tot het regelmatig aantekening houden van de bedrijfsontvangsten en -uitgaven krachtens artikel 34 van de Wet en artikel 31, eerste lid, letter b van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 is voorgeschreven.

In verband met het bepaalde in artikel 36 van de Wet juncto artikel 29, eerste lid van de Algemene wet inzake rijksbelastingen dient de Tariefcommissie het beroep van belanghebbende te verwerpen, tenzij gebleken is dat en in hoeverre de uitspraak van de inspecteur, dan wel de aanslag onjuist is.

Nu belanghebbende niets heeft aangevoerd en ook anderszins niets is gebleken waaruit moet worden afgeleid dat bestreden uitspraak, waarbij de onderhavige gehandhaafd, onjuist is dient deze derhalve in stand te blijven;

Het subsidiaire standpunt van belanghebbende dat hij recht heeft op de vermindering, bedoeld in artikel 25 van de Wet, moet in het licht van het vorenwogene op grond van het vierde lid van dat artikel worden verworpen.

UITSPRAAK DOENDE:

Bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

Aldus gewezen in raadkamer van 15 maart 1977 door Mr. Steinhauser, voorzitter, A.F. Tempelaar, Mr. Post en Mr. Vreeswijk, leden en J. Bol, buitengewoon lid, in tegenwoordigheid van Mr. de Kater, secretaris.

De secretaris:

De voorzitter:

De Kater

Steinhauser

Aangetekend aan partijen
verzonden op 12 MEI 1977

De secretaris: